

FILM & KINO

Merknader til forskrift om stimuleringsordningen for kultursektoren.

Igjen konstaterer vi at det er begått en forskrift som i liten grad hensyntar kino. Det snakkes innledningsvis om å stimulere til at man holder oppe og betaler andre leverandører. Kinoene har i større eller mindre grad vært åpne fra det var mulig å åpne igjen 7. mai 2020. Resultatene har, til tross for begrensninger i hele perioden fram til nå, vært jevnt økende fordi det etter hvert har kommet til nytt innhold, som kinoene er helt avhengige av. Enkelte underleverandører som distributører og til dels produsenter har derfor gjort det brukbart, fordi de får en andel av kinoenes resultater. Mens reklamefilmselskapene og selskapene som er knyttet til kioskdirift sliter i større grad fordi de er avhengige av et stort volum i besøket. Forskriften kan i liten grad bidra til dette.

Fra starten med kompensasjonsordningen (mars og april) var det lenge uklart om distributørenes kostnader og manglende inntekter skulle tas med i kinoenes søknad. Senere (fra mai) har disse blitt innlemmet, men bare med inntil 50% av sine tap. Nå virker det som distributører og andre underleverandører skal tas med (§ 2 Formål pkt. b), noe som blir svært uryddig mht hvordan eventuell støtte skal fordeles. Dette kan føre til endeløse diskusjoner. Den eneste løsningen må være at *distributører og andre leverandører søker direkte*.

En annen uklarhet som må ryddes av veien er hvorvidt kommunale kinoer uten eget org.nr. i Enhetsregisteret kvalifiserer eller ikke. Vi velger å tolke «Kulturhus og kinoer regnes som arrangør selv om de er organisert som en del av en kommune» (§ 3) slik at også kinoer og kulturhus som ikke har eget org.nr. og er en kommunal enhet kvalifiserer. Men dette må presiseres ytterligere, slik at det ikke er mulig å misforstå.

Til § 4 b regner vi også med at det er tilstrekkelig at fysiske deltakere er redusert som følge av krav fra myndighetene i forbindelse med covid-19, *ikke i hvilken grad* det er begrensninger. Det kan nemlig i stor grad være ulike begrensninger i antallet deltakere basert på lokale og regionale utbrudd av smitte i forskjellige perioder. Det kan føre til ulike krav for ulike regioner og vil være umulig å håndtere på vegne av underleverandører som distributørene, som har ulike avtaler med ulike aktører nasjonalt.

Det synes urimelig at dokumentasjon (regnskap) for et arrangement skal oppbevares i **ti år** (§ 6 siste linje) etter søknadsåret, når kravet for å oppbevare regnskap bare er **fem**. Det vil for flere kinoer bety at bare visse deler av regnskapet med bilag må oppbevares dobbelt så lenge som resten av regnskapet. Fem år burde være tilstrekkelig.

Siden søknadsprosessen tidligere i liten grad har vært tilpasset kinoenes virkelighet er det viktig at et arrangement nå vurderes som en serie forestillinger med en og samme film i en periode. Ikke at hver enkelt forestilling regnes som et arrangement. Det blir svært omfattende og nesten umulig å håndtere.

En godkjenning av revisor for hver enkelt søknad blir veldig kostnadskrevende og unødig byråkratisk. En revisorbekreftelse i forbindelse med årsresultatet som en del av den årlige revisjonen burde holde, i hvert fall i for resten av dette året (2020).

§ 8 er på mange måter problematisk. Det er svært ullent både hva en «skjønnsmessig helhetsvurdering» betyr, samt for kinoene hva en «god geografisk spredning, mangfold av kulturuttrykk, og at kulturtilbudet oppleves som tilgjengelig og relevant for publikum» innebærer. Kan visse regioner risikere å få redusert støtte, visse typer film/sjangre foretrekkes og kan kommersielle publikumsfilmer bli prioritert fordi de er mer «tilgjengelige og relevante» for publikum?? Også siste avsnitt er ganske uforståelig.

I § 9 presiseres det at distributørens kostnader knyttet til arrangementet skal inkluderes. Kinoene har ikke innsyn i hva kostnadene til distributørene og andre leverandører består i og hvordan disse er beregnet. Dette er, som nevnt, svært komplisert og kan føre til lange diskusjoner med distributører o.a. om hvorvidt kostnader er estimert på riktig nivå. Det er også uklart om kinoen i så fall er tiltenkt å utbetale dekning av dette til distributøren.

Her burde fortsatt det gamle kompensasjonssystemet fra perioden mai-august i sommer benyttes (der også kommunale kinoer er inkludert) som på mange måter treffer bedre for kinoene, eventuelt med noe avkortning i prosent om man vil ha ned kostnadene.

Dette punktet oppsummert:

- Distributører og produsenter kan ikke søke via kinoene (det blir helt uholdbart å fordele filmleie – i tillegg blir det en kamp om kinoene skal fordele basert på hvilke filmer som skulle ha vært der – hvor mesteparten av pengene ville gå til studioene – eller basert på det som skulle komme og faktisk ble lansert).
- Underleverandører må kunne søke også nå, da deres inntekter og tap i likhet med kinoenes er basert på kinobesøket

Oslo, 13. oktober, 2020

Guttorm Petterson
(sign.)